

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudcem JUDr. Tomášem Švecem, Ph.D. ve věci

žalobce: **Z. B.**, nar. X
bytem X
zastoupen JUDr. Janem Tryznou, advokátem,
se sídlem Botičská 4, 128 00 Praha 2, č.ev. ČAK 10 910

proti

žalovanému: **Ministerstvo dopravy**
sídlem nábreží Ludvíka Svobody 1222/12, 110 15 Praha 1

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 26. března 2021 č.j. 4907/2020-160-SPR/3

takto:

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobce se podanou žalobou domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 26. března 2021 č.j. 4907/2020-160-SPR/3 (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým žalovaný rozhodl o odvolání žalobce proti rozhodnutí Krajského úřadu Středočeského kraje (dále jen „správní orgán prvního stupně“) č.j. 168633/2020/KUSK, sp. zn.

SZ_159473/2020/KUSK/3, ze dne 2. 12. 2020, ve znění opravného usnesení č.j. 173420/2020/KUSK, ze dne 14. 12. 2020, (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“) tak, že v původním znění prvostupňového rozhodnutí ve výrokové části a v odůvodnění na straně 2, v odst. 4, vypustil slova: „*v souladu s ustanovením § 90 odst. 1 písm. b) správního řádu*,...“ a ve zbytku toto rozhodnutí správního orgánu prvního stupně potvrdil.

2. Prvostupňovým rozhodnutím správní orgán prvního stupně zrušil pravomocný příkaz Městského úřadu Říčany, Odboru správních agend a dopravy, ze dne 1. 9. 2020, č.j. 248050/2020-MURI/OPE/1124, sp.zn. 185006/2020/Dpř.-Pr-1289, kterým byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku podle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bod 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (dále jen „zákon o silničním provozu“), kterého se žalobce dopustil porušením ust. § 18 odst. 3 zákona o silničním provozu.

II. Žaloba a její podstatný obsah

3. Žalobce považuje výrok napadeného rozhodnutí za nezákonný, protože neodpovídá ustanovením správního řádu. Podle výroku napadeného rozhodnutí bylo prvostupňové rozhodnutí změněno podle ust. § 90 odst. 1 písm. c) správního řádu, přičemž tato změna spočívá ve vypuštění slovního spojení: „*v souladu s ustanovením § 90 odst. 1 písm. b) správního řádu*,...“ z výrokové části a odůvodnění prvostupňového rozhodnutí. Podle žalobce však nejde o změnu rozhodnutí ve smyslu ust. § 90 odst. 1 písm. c) správního řádu, neboť touto změnou nedošlo ke změně práv a povinností žalobce jako účastníka řízení a nemůže jí proto o změnu rozhodnutí.
4. Dále žalobce namítal, že v důsledku vydání napadeného rozhodnutí postrádá prvostupňové rozhodnutí označení ustanovení právního předpisu, podle kterého je příkaz Městského úřadu Říčany zrušen. Správní orgán prvního stupně sice chybně odkázal na ustanovení § 90 odst. 1 písm. b) správního řádu, ale žalovaný tento odkaz odstranil, aniž by jej nahradil odkazem na jiné ustanovení právního předpisu. Odkaz na ust. § 97 odst. 3 a § 98 správního řádu považuje přitom žalobce za nedostatečný, protože z něj není zřejmé, podle kterého z uvedených ustanovení správní orgán prvního stupně postupoval.
5. Výrok napadeného rozhodnutí také podle žalobce trpí vadou spočívající v tom, že v rozporu s ust. § 68 odst. 2 správního řádu neuvádí řešení otázky, která je předmětem řízení a dále neobsahuje označení účastníků. Odkázal přitom na rozsudek Nejvyššího správního soudu č.j. 3 Ads 96/2011-118, ze dne 11. 1. 2012. Tato vada podle žalobce nemůže být zhojena ani tím, že jsou údaje o žalobci jako účastníku řízení a o předmětu jeho odvolání uvedeny ve výrokové části napadeného rozhodnutí po slovech „...*ve zbytku potvrzuje*.“, neboť považuje za zjevné, že tato jsou již součástí odůvodnění napadeného rozhodnutí, i když slovo „Odůvodnění“ následuje až po těchto údajích.
6. Za daných okolností tak podle žalobce mělo být prvostupňové rozhodnutí zrušeno a věc vrácena správnímu orgánu prvního stupně k novému rozhodnutí s pokynem, aby bylo rozhodnuto podle ustanovení správního řádu, které bude ve výroku správně uvedeno.
7. Dále žalobce namítal obdobně jako v odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí, že ve věci nemělo být vedeno zkrácené přezkumné řízení, nýbrž standardní přezkumné řízení

zahájené podle ust. § 95 odst. 1 správního řádu, aby měl možnost se k věci vyjádřit a uplatnit svoje procesní práva. Podle žalobce nebyla splněna podmínka pro vedení zkráceného přezkumného řízení, že porušení právního předpisu zjevně plyne ze spisu. Jestliže toto porušení má podle správního orgánu prvního stupně plynout ze samotného rozhodnutí, pak tento správní orgán nijak nezduvodnil, že by porušení právního předpisu bylo zřejmé ze spisového materiálu, když neuvedl žádné odkazy na obsah spisu ani neprovedl rekapitulaci obsahu spisu, pročez je zjevné, že zákonné podmínky pro vedení zkráceného přezkumného řízení nebyly splněny a ani nebylo v rozhodnutí správního orgánu prvního stupně uvedeno, že splněny byly a v čem.

8. Napadené rozhodnutí je pak podle žalobce rovněž nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů, neboť žalovaný také vůbec neuvádí, z jakého spisového materiálu je dostatečně jasné, že přestupek byl popsán v příkazu správně.
9. Žalobce dále namítal, že se žalovaný nevypořádal řádně s jeho odvolací námitkou, že byl provedením zkráceného přezkumného řízení zkrácen na svých procesních právech. Argumentaci žalovaného oznámením o zahájení řízení o přestupku a možnosti vyjádřit se k němu žalobce považuje za nesprávnou.
10. Dále žalobce uvedl, že prvostupňové rozhodnutí vydané ve zkráceném přezkumném řízení bylo pro něj překvapivé. Napadeným rozhodnutím dal žalovaný najevo, že vedení standardního přezkumného řízení by žalobci nic nepřineslo, protože jeho vina spáchaným přestupkem je zjevná. Tím však žalovaný porušuje podle žalobce princip presumpce nevinu vyjádřený v ust. § 69 odst. 2 přestupkového zákona.
11. Žalovaný dle žalobce rovněž opomenul, že postup správních orgánů hrubě porušuje princip právní jistoty. Žalobce již akceptoval sankci, která mu byla uložena nyní zrušeným příkazem, pročez je nyní vystaven situaci, kdy mu hrozí opětovný postih za totéž jednání. Žalobce přitom nebyl povinen přezkoumávat správnost příkazu o spáchání přestupku a porovnávat, zda uložená sankce odpovídá zákonu a zde je popis skutku věcně správný. Žalobce měl po splnění uložené sankce zdůvodně za to, že věc je vyřízena, což by mělo být vzato v úvahu již při zvažování, zda vůbec má být přezkumné řízení vedeno a k těmto aspektům má účastník právo se vyjádřit již v této fázi řízení. Toto právo mu ovšem bylo upřeno tím, že bylo rozhodováno ve zkráceném přípravném (sic!) řízení, přičemž důvodnost tohoto postupu nebyla nijak vysvětlena jak v rozhodnutí správního orgánu prvního stupně, tak v napadeném rozhodnutí.
12. S ohledem na shora uvedené tedy žalobce navrhl, aby soud napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

III. Vyjádření žalovaného

13. Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě uvedl k námitkám žalobce, že odvolací správní orgán může prvostupňové rozhodnutí změnit i v tom případě, kdy odvoláním napadené rozhodnutí obsahuje právní vady, které je možné napravit přímo v odvolacím řízení a odkázal přitom na komentářovou literaturu reprezentovanou kupř. JUDr. Josef Vedral: Správní řád. Komentář, II. aktualizované a rozšířené vydání, BOVA Polygon, Praha 2012, s. 770. S ohledem na charakter pochybení správního orgánu prvního stupně nebyl důvod ke zrušení celého prvostupňového rozhodnutí a vrácení věci k novému projednání, jak se

toho domáhá žalobce. Žalovaný nepovažuje za nijak výjimečné ani nezákonné, pokud pochybení tohoto druhu a závažnosti napravují odvolacího správní orgány v rámci vydání rozhodnutí podle ust. § 90 odst. 1 písm. c) správního řádu. Tento postup je podle žalovaného vhodný i s ohledem na zásadu procesní ekonomie. Proto podle žalovaného postačovalo prvostupňové rozhodnutí zčásti změnit a ve zbytku potvrdit, neboť jiné důvody pro zrušení napadeného rozhodnutí neshledal a z výrokové části prvostupňového rozhodnutí bylo dostatečně zřejmé po opravení předmětné nesprávnosti, že příkaz Městského úřadu Říčany byl zrušen a věc vrácena k novému projednání podle ust. § 97 odst. 3 s vazbou na ust. § 98 správního řádu. Žalovaný má za to, že nebylo nutné, resp. by bylo i nadbytečné, nahrazovat správním orgánem prvního stupně nesprávně užitý odkaz na ustanovení § 90 odst. 1 písm. b) správního řádu odkazem na příslušné ustanovení téhož zákona týkající se přezkumného řízení, protože správní orgán prvního stupně k ust. § 97 odst. 3 a § 98 správního řádu správně a dostatečně ve výroku svého rozhodnutí odkazoval na str. 1 v odst. prvním. Žalovanému pak není jasné, proč by to mělo být nedostatečné a způsobovat v tomto ohledu nezákonnost napadeného i prvostupňového rozhodnutí.

14. Žalovaný rovněž nesouhlasil s námitkou žalobce, že výrok napadeného rozhodnutí v rozporu s ust. § 68 odst. 2 správního řádu neobsahuje označení účastníků ani neuvádí řešení otázky, která je předmětem řízení. Řešení otázky je ve výroku napadeného rozhodnutí jednoznačně vymezeno, a jelikož se jedná o procesní postup správního orgánu prvního stupně a nikoli o samotné prokazování přestupku, není podrobný popis přestupku uveden ve výroku napadeného rozhodnutí ale až následně v odůvodnění. Žalovaný má za to, že řešení otázky, která je předmětem řízení, jednoznačně v napadeném rozhodnutí specifikoval, když uvedl, že rozhoduje o odvolání žalobce proti prvostupňovému rozhodnutí, kterým byl zrušen ve zkráceném přezkumném řízení dle ustanovení § 97 odst. 3 a 99 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb. příkaz Městského úřadu Říčany č.j. 248050/2020-MURI/OPE/1124, jímž Městský úřad Říčany uznal odvolatele vinným ze spáchání přestupku podle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bod 3 zákona č. 361/2000 Sb. Napadeným rozhodnutím tedy nebylo meritorně rozhodováno o věci, proto ve výroku tohoto rozhodnutí nebyl popisován samotný přestupek žalobce, který byl detailně uveden až v odůvodnění. Tento postup se žalovanému jeví jako standardní a je obvykle používán v obdobných případech nejen jím, ale správními orgány obecně.
15. Žalovaný stejně tak nesouhlasil s námitkou žalobce, že ve výroku napadeného rozhodnutí nebyl označen účastník řízení, když tento je uveden v závěrečném odstavci výroku napadeného rozhodnutí, když tento způsobem formulace rozhodnutí je podle žalovaného dostatečný, srozumitelný a v souladu se správním řádem, když dosud nebyl zpochybněn správními soudy.
16. Pokud jde o žalobcem namítanou nezákonnost z důvodu, že částečnou změnou prvostupňového rozhodnutí žalovaný neuložil žalobci žádné povinnosti ani nepřiznal práva, uvedl žalovaný, že vzhledem k rozhodování o procesním postupu správního orgánu prvního stupně a nikoli přímo o vině žalobce předmětným přestupkem nemohlo být výsledkem odvolacího řízení potvrzení, ani zrušení správního trestu, tedy rozhodnutí o uložení povinnosti. Podle výkladu žalobce by tak podle žalovaného bylo v obdobných případech vyloučeno rozhodování podle ust. § 90 odst. 1 písm. c) správního řádu.

17. Žalovaný dále setrval na tom, že spisového materiálu je dostatečně zřejmé, že přestupek byl popsán v příkazu správně a došlo k pochybení při jeho právní kvalifikaci Městským úřadem Říčany. Správní orgán prvního stupně tak mohl vydat svoje rozhodnutí ve zkráceném přezkumném řízení, aniž by bylo nutné provést před vydáním rozhodnutí jakýkoli jiný úkon, nebo provést nový důkaz. Pokud jde o to, že měl být žalobce zkrácen na svém právu uvedeném v ust. § 36 odst. 3 správního řádu, připomněl žalovaný, že žalobce byl o zahájení řízení o přestupku a možnosti vyjádřit se k němu vyrozuměn písemností ze dne 12. 8. 2020. Žalobce měl také možnost podat odpor proti příkazu a rozporovat skutečnosti v něm uvedené, což neučinil, a proto lze mít s jistotou za to, že žalobce byl se skutkem mu kladeným za vinu obeznámen.
18. K námitce žalobce, že nebyl povinen učinit určitý úkon s tím, že obdobnou možnost obrany jinak později ztratí, žalovaný uvedl, že je v daných souvislostech nepřipadná, protože správní orgány ve svých rozhodnutích nerozhodovaly meritorně o přestupku, ale posuzovaly toliko procesní postup Městského úřadu Říčany, který zjevně pochybil v právní kvalifikaci přestupku žalobce, když samotný přestupek byl dostatečně popsán a podle obsahu spisové dokumentace spolehlivě prokázán. Za těchto okolností tak nebyl podle žalovaného důvod k tomu, aby správní orgán prvního stupně zahájil řízení podle ust. § 96 odst. 1 správního řádu, aby standardní přezkumné řízení sloužilo k opětovnému poskytnutí možnosti žalobci se znovu vyjádřit k věcné a důkazní stránce prokázání přestupku. S ohledem na předmět přezkumného řízení se podle žalovaného neměl žalobce k čemu vyjadřovat ani nebyl důvod zahajovat přezkumné řízení usnesením, neboť porušení právního předpisu v podobě uvedení nesprávné kvalifikace přestupku a nesprávně užitých ustanovení bylo zjevné ze spisového materiálu.
19. Podle žalovaného je rovněž dostatečně zřejmé, z jakého spisového materiálu žalovaný i správní orgán prvního stupně vycházely.
20. K žalobcem namítanému porušení zásady presumpce neviny žalovaný uvedl, že jde o námitku spekulativní, neboť žalovaný není správním orgánem, který by v tomto případě rozhodoval o vině žalobce. Porušení této zásady rovněž nemůže vyplývat ani z toho, že žalovaný přisvědčil správnímu orgánu prvního stupně, že mohl provést zkrácené přezkumné řízení, neboť předmětem přezkumu nebylo zpochybnění důkazů obsažených ve spise, ale právní vada vzniklá pochybením Městského úřadu při vydání příkazu. Žalobce pak z tohoto postupu žalovaného vyvozuje zcela nedůvodné závěry.
21. Závěrem svého vyjádření žalobce navrhl zamítnutí žaloby.

IV. Obsah správního spisu

22. Ze správního spisu soud zjistil následující skutečnosti podstatné z hlediska předmětu řízení.
23. Dne 1. 9. 2020 vydal Městský úřad Říčany pod č.j. 248050/2020-MURI/OPE/1124 příkaz, jímž uznal odvolatele vinným ze spáchání přestupku podle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bod 3 zákona č. 361/2000 Sb. Příkaz nabyl právní moci dne 15. 9. 2020, neboť žalobce proti němu nepodal odpor.

24. Dne 12. 10. 2020 vydal Městský úřad Říčany pod č.j. 294282/2020-MURI/OPE/1124 rozhodnutí, jímž z vlastního podnětu shora uvedený příkaz zrušil, neboť zjistil, že v předmětném příkazu uvedl nesprávnou právní kvalifikaci jednání žalobce, kdy namísto ust. § 125c odst. 1 písm. f) bod 2 zákona o silničním provozu uvedl ust. § 125c odst. 1 písm. f) bod 3 zákona o silničním provozu. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce odvolání. Dne 2. 12. 2020 vydal správní orgán prvního stupně pod č.j. 159473/2020/KUSK rozhodnutí, kterým k odvolání žalobce shora uvedené rozhodnutí Městského úřadu Říčany zrušil a řízení zastavil.
25. Současně správní orgán prvního stupně vydal prvostupňové rozhodnutí, kterým sám zrušil příkaz Městského úřadu Říčany ze dne 1. 9. 2020, č.j. 248050/2020-MURI/OPE/1124, a vrátil věc tomuto správnímu orgánu k novému projednání. Proti tomuto rozhodnutí žalobce rovněž podal odvolání, o kterém žalovaný rozhodl napadeným rozhodnutím, jak je uvedeno v bodě 1.
26. Z příkazu Městského úřadu Říčany pod č.j. 248050/2020-MURI/OPE/1124 ze dne 1. 9. 2020 se podává, že žalobce byl uznán vinným tím, že překročil nejvyšší dovolenou rychlost mimo obec o nejméně 51 km/h, což odpovídá právní kvalifikaci podle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bod 2 zákona o silničním provozu, a za to mu byla uložena pokuta ve výši 2.500,- Kč a zákaz řízení všech motorových vozidel na dobu jednoho měsíce ode dne nabytí právní moci příkazu, což je v případě pokuty i zákazu činnosti pod spodní hranicí zákonné sazby za přestupek podle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bod 2 zákona o silničním provozu.

V. Hodnocení věci Městským soudem v Praze

27. Městský soud v Praze na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních námitek vycházejí přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu ve smyslu ust. § 75 odst. 1 a 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále též jen „s.ř.s.“).
28. Soud rozhodoval po projednání věci samé, ke kterému nařídil jednání poté, co žalobce vyjádřil svůj nesouhlas s rozhodnutím o věci samé bez jednání ve smyslu ust. § 51 odst. 1 s.ř.s. Zaznamenal přitom po zahájení jednání připomínku žalobce k nedostatku místní příslušnosti zdejšího soudu. Jakkoli by tato námitka byla jinak důvodná, soud místní příslušnost nezkoumal, neboť již začal jednat ve věci samé a k námitce žalobce tuto podmínku řízení již také nemohl zkoumat, protože nebyla uplatněna při prvním úkonu, který mu jako účastníku přísluší (srov. ust. § 64 s.ř.s. ve spoj. s ust. § 105 odst. 1 o.s.ř.).
29. Podle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bod 3 silničního zákona se fyzická osoba dopustí přestupku tím, že v provozu na pozemních komunikacích při řízení vozidla překročí nejvyšší dovolenou rychlost v obci o 20 km.h-1 a více nebo mimo obec o 30 km.h-1 a více.
30. Podle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bod 2 silničního zákona se fyzická osoba dopustí přestupku tím, že v provozu na pozemních komunikacích při řízení vozidla překročí nejvyšší dovolenou rychlost v obci o 40 km.h-1 a více nebo mimo obec o 50 km.h-1 a více.

31. Podle ust. § 125c odst. 5 písm. f) silničního zákona se za přestupek uloží pokuta od 2 500 Kč do 5 000 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 1 písm. f) bodů 3, 5, 6, 8 a 9, písm. g) a i) a podle odstavce 4.
32. Podle ust. § 125c odst. 5 písm. d) silničního zákona se za přestupek uloží pokuta od 5 000 Kč do 10 000 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 1 písm. a) bodu 1 až 3, písm. e) bodů 2 až 4 a 6, písm. f) bodů 2, 7, 10 a 11, písm. j) a podle odstavce 2.
33. Podle ust. § 125c odst. 6 písm. c) bod 1 silničního zákona se uloží zákaz činnosti na dobu od jednoho měsíce do šesti měsíců tomu, kdo spáchal přestupek podle odstavce 1 písm. f) bodů 3, 5, 6 a 8, písm. g) a i) v období dvanácti po sobě jdoucích kalendářních měsíců dvakrát a vícekrát.
34. Podle ust. § 125c odst. 6 písm. b) silničního zákona se uloží zákaz činnosti na dobu od šesti měsíců do jednoho roku za přestupek podle odstavce 1 písm. a), písm. b), písm. e) bodů 2 až 4 a 6, písm. f) bodů 2, 7 a 10 a podle odstavce 3.
35. Podle ust. § 97 odst. 3 správního řádu rozhodnutí, které bylo vydáno v rozporu s právními předpisy, příslušný správní orgán zruší nebo změní, popřípadě zruší a věc vrátí odvolacímu správnímu orgánu nebo správnímu orgánu prvního stupně; tyto správní orgány jsou vázány právním názorem příslušného správního orgánu.
36. Podle ust. § 98 správního řádu jestliže je porušení právního předpisu zjevné ze spisového materiálu, jsou splněny ostatní podmínky pro přezkumné řízení a není zapotřebí vysvětlení účastníků, může příslušný správní orgán provést zkrácené přezkumné řízení. Dokazování se neprovádí. Prvním úkonem správního orgánu při zkráceném přezkumném řízení je vydání rozhodnutí podle § 97 odst. 3.
37. Z příkazu Městského úřadu Říčany pod č.j. 248050/2020-MURI/OPE/1124 ze dne 1. 9. 2020 vyplývá, že přestupkové jednání, za které byl žalobce tímto příkazem postižen, spočívalo v překročení nejvyšší dovolené rychlosti mimo obec nejméně o 51 km.h-1 a více, což odpovídá právní kvalifikaci podle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bod 2 zákona o silničním provozu. Městský úřad Říčany však užil právní kvalifikaci podle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bod 3 silničního zákona a současně uložil žalobci sankci odpovídající této právní kvalifikaci. Tím, že Městský úřad Říčany užil nesprávnou právní kvalifikaci přestupkového jednání žalobce a uložil mu současně sankci v rámci zákonné sazby odpovídající této nesprávné právní kvalifikaci, vydal příkaz (rozhodnutí) nepochybně v rozporu s právními předpisy a nejde jen o pouhou zřejmou nesprávnost v písemném vyhotovení rozhodnutí odstranitelnou postupem podle ust. § 70 správního řádu. To ostatně nebylo mezi účastníky sporné.
38. Sporným naopak zůstalo to, zda správní orgány mohly o zrušení příkazu Městského úřadu Říčany rozhodnout ve zkráceném přezkumném řízení podle ust. § 98 správního řádu. Ze shora citované právní úpravy vyplývá, že v přezkumném řízení příslušný správní orgán zruší rozhodnutí, které bylo vydáno v rozporu s právními předpisy. Pokud pak je porušení právního předpisu zjevné ze spisového materiálu, může příslušný správní orgán provést zkrácené přezkumné řízení za předpokladu, že jsou splněny ostatní podmínky pro

přezkumné řízení a není zapotřebí vysvětlení účastníků. Městský soud v Praze musí žalovanému přitakat v tom směru, že porušení právního předpisu příkazem Městského úřadu Říčany je zjevné ze spisového materiálu, neboť přímo z něj vyplývá, že se žalobcem bylo zahájeno správní řízení pro jednání spočívající v překročení nejvyšší dovolené rychlosti mimo obec nejméně o 51 km/h při řízení motorového vozidla, jak toto jednání oznámila Městskému úřadu Říčany Policie České republiky, avšak uznán vinným a postižen byl žalobce pro přestupek, jehož skutkovou podstatou je překročení nejvyšší dovolené rychlosti při řízení motorového vozidla mimo obec nejméně o 30 km/h, ačkoli měl být správně uznán vinným a postižen pro přestupek, jehož skutkovou podstatou je překročení nejvyšší dovolené rychlosti při řízení motorového vozidla mimo obec nejméně o 50 km/h. Tyto skutečnosti jsou vskutku zjevné ze spisového materiálu a není k nim třeba zapotřebí vysvětlení žalobce coby účastníka správního řízení. Ostatní podmínky vedení přezkumného řízení podle ust. § 94 – 97 správního řádu jsou přitom splněny, když ostatně žalobce sám konkrétně výslovně nenamítal nesplnění některých z tzv. ostatních podmínek vedení přezkumného řízení. Proto má zdejší soud za to, že správní orgán prvního stupně mohl příkaz Městského úřadu Říčany zrušit ve zkráceném přezkumném řízení a žalovaný nepochybil, pokud tento postup napadených rozhodnutím aproboval.

39. Námitku žalobce, že v případě napadeného rozhodnutí nejde o změnu prvostupňového rozhodnutí ve smyslu ust. § 90 odst. 1 písm. c) správního řádu, neboť touto změnou nedošlo ke změně práv a povinností žalobce jako účastníka řízení, nelze mít za důvodnou, protože z citovaného ustanovení správního řádu nijak nevyplývá, že by žalovaný mohl změnit prvostupňové rozhodnutí pouze v případě, že touto změnou dojde ke změně práv a povinností žalobce. Naopak předmětné ustanovení správního řádu výslovně počítá i s možností změny rozhodnutí v části odůvodnění. K tomu lze poukázat kupř. na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 7. 2008, č.j. 7 As 32/2008 – 40, podle kterého: *„Podle ustanovení § 90 odst. 1 písm. c) správního řádu dojde-li odvolací správní orgán k závěru, že napadené rozhodnutí je v rozporu s právními předpisy nebo že je nesprávné, napadené rozhodnutí nebo jeho část změnit. Citované ustanovení tak dává odvolacímu správnímu orgánu oprávnění opravit v rámci odvolacího řízení napadené rozhodnutí, aniž by věc vrátil k opravě správnímu orgánu I. stupně. Tento postup plně koresponduje se zásadou procesní ekonomie.“* Provedení různých oprav a doplnění, které nemění smysl a obsah výroku, např. doplnění chybějící ustanovení zákona (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 9. 2012 č.j. 2 As 30/2011 - 127), upřesnění rozsahu zákazu vstupu na území v rozhodnutí o správním vyhoštění (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 8. 2013, č.j. 8 As 6/2013 - 33), doplnění dalšího pozemku, na němž se umísťuje stavba, do územního rozhodnutí (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 4. 2013, č.j. 9 As 51/2012-33), upřesnění popisu nepovolené stavby, která má být odstraněna (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 3. 2014, č.j. 6 As 151/2013 - 27), nebo opravení identifikačního údaje účastníka řízení a upřesnění popisu skutku v rozhodnutí o přestupku (rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 29. 6. 2012, č.j. 9 Ca 160/2009 - 40), je běžným příkladem aplikace ust. § 90 odst. 1 písm. c) správního řádu.
40. Pokud jde o námitku, že žalovaný odstranil chybný odkaz správního orgánu prvního stupně na ustanovení § 90 odst. 1 písm. b) správního řádu, aniž by jej nahradil odkazem na jiné ustanovení právního předpisu, nelze této rovněž přisvědčit, neboť odkaz na ust. § 97 odst. 3 a § 98 správního řádu je bez dalšího dostatečný zejména co do srozumitelnosti a

jednoznačnosti toho, podle kterého ustanovení zákona správní orgány postupovaly, neboť obě citovaná ustanovení na sebe organicky navazují a vzájemně se nevylučují. Žalovaný pak zejména tímto zásahem do prvostupňového rozhodnutí odstranil nejistotu žalobce v tom směru, zda bylo vedeno odvolací či přezkumné řízení, čímž současně plně vyhověl jedné z odvolacích námitek žalobce.

41. K žalobcem namítané absenci označení předmětu řízení a označení účastníka řízení ve výrokové části napadeného rozhodnutí soud uvádí, že tyto náležitosti ve výroku napadeného rozhodnutí zaznamenal. Předmět řízení je vymezen ve výrocích I. a II. napadeného rozhodnutí, kdy se v souhrnu jedná o dostatečné vymezení předmětu řízení, tj. řešení otázky, která je předmětem řízení ve smyslu ust. § 68 odst. 2 správního řádu. Pokud jde o označení účastníka řízení, toto je zcela určitě, srozumitelně a nezaměnitelně uvedeno ve druhém odstavci výroku II. napadeného rozhodnutí. S námitkou žalobce, že již se vlastně jedná o součást odůvodnění, souhlasit nelze, neboť označení účastníka řízení ve struktuře písemného vyhotovení rozhodnutí jasně předchází odůvodnění. Argumentace žalobce v rámci této námitek je založena na nerespektování formální úpravy písemného vyhotovení rozhodnutí a jeho vnitřní struktury, což má zdejší soud přinejmenším za nemístné. Dovedeno ad absurdum, by při přijetí této argumentace bylo možno dospět k závěru, že napadenému rozhodnutí chybí výrok vůbec, protože je možné jej v podstatě považovat za součást odůvodnění rozhodnutí bez ohledu na jeho jasné umístění ve struktuře písemného vyhotovení napadeného rozhodnutí. Lze samozřejmě vést určitou diskusi o tom, nakolik je vhodné umístit označení účastníka a zčásti i vymezení řešení právní otázky až na konec výrokové části rozhodnutí, avšak současně nelze uzavřít, že by tyto náležitosti ve výroku napadeného rozhodnutí v rozporu s ust. § 68 odst. 2 správního řádu chyběly. Zdejšímu soudu je nadto z úřední činnosti známo, že takto žalovaný strukturuje svoje rozhodnutí běžně, a dosud nezaznamenal, že by právě z tohoto důvodu byla rozhodnutí žalovaného ať již krajskými soudy či Nejvyšším správním soudem rušena.
42. Co se týče námitek žalobce v tom směru, že v rozhodnutích správních orgánů nebylo dostatečně odůvodněno splnění podmínek pro vedení zkráceného přezkumného řízení, a to zejména podmínky, že porušení právního předpisu je zjevné ze spisového materiálu, odkazuje zdejší soud zejména na str. 2 (druhý a třetí odstavec odůvodnění) a str. 3 (osmý odstavec shora) napadeného rozhodnutí, kde žalovaný správně odkázal zejména právě na příkaz Městského úřadu Říčany (coby nepochybnou součást spisového materiálu), z něhož zjistil, že byl žalobce uznán vinný z přestupkového jednání, které Městský úřad Říčany nesprávně právně kvalifikoval, a za toto jednání byl žalobce současně postižen v rámci sazeb stanovených zákonem pro onu nesprávnou právní kvalifikaci. Totéž se zdejšímu soudu jeví dobře patrným i z druhé strany prvostupňového rozhodnutí. Je sice pravda, že porušení právního předpisu je v tomto případě zjevné i z dalších částí spisového materiálu, které mohly správní orgány konkrétně zmínit, to ale ovšem nic nemění na tom, že z odůvodnění napadeného rozhodnutí je zcela zřejmé, v čem žalovaný spatřuje porušení právního předpisu příkazem Městského úřadu Říčany a že toto porušení je zjevné již i ze samotného příkazu.
43. K námitce, že žalovaný také vůbec neuvádí, z jakého spisového materiálu je dostatečně jasné, že přestupek byl popsán v příkazu správně, zdejší předně soud uvádí, že podstata věci je v tom, že porušení právního předpisu příkazem Městského úřadu Říčany záleží v tom,

že správní orgán nesprávně právně kvalifikoval přestupkové jednání žalobce, z něhož jej uznal vinným, a současně jej postihl v rámci zákonné sazby stanovené pro onu nesprávnou právní kvalifikaci. Pokud žalovaný v napadeném rozhodnutí hodnotí popis přestupku v příkazu Městského úřadu Říčany jako správný, jedná se o jeho hodnocení obsahu celého spisového materiálu, k němuž je jistě oprávněn, a to včetně toho, že odkáže obecně na celý spisový materiál, který navíc neobsahuje žádnou listinu či jiný podklad s odlišným popisem přestupku žalobce než v příkazu Městského úřadu Říčany uvedeným. Neuvedení konkrétního dokladu, z něhož žalovaný učinil dílčí závěr o správnosti popisu přestupku žalobce v příkazu Městského úřadu Říčany, tak ještě nečiní napadené rozhodnutí nepřezkoumatelným pro nedostatek důvodů.

44. Žalovaný se v napadeném rozhodnutí dostatečně zabýval i tím, proč neshledal u žalobce zkrácení na jeho procesních právech, když odkázal zejména na splnění podmínek pro vydání rozhodnutí ve zkráceném přezkumném řízení. K tomu soud uvádí, že správní řád za splnění zákonných podmínek počítá s možností vydání rozhodnutí ve zkráceném přezkumném řízení. Proto nelze hovořit o zkrácení účastníka řízení na jeho procesních právech, pokud takto správní orgány při splnění zákonných podmínek postupovaly. Nadto žalovaný správně uvedl v napadeném rozhodnutí, že žalobce bude mít možnost v novém řízení uplatnit veškerá svá procesní práva. Jde-li žalobci o to, že neměl možnost předem se vyjádřit ke splnění podmínek pro vydání prvostupňového rozhodnutí, pak je nutno konstatovat, že se jedná o projev povahy institutu zkráceného přezkumného řízení, s nímž musel zákonodárce počítat, když stanovil, že prvním úkonem správního orgánu při zkráceném přezkumném řízení je vydání rozhodnutí podle § 97 odst. 3 správního. Správní řád (vcelku logicky) neobsahuje procesní právo účastníka řízení vyjádřit se před vydáním rozhodnutí ve zkráceném přezkumném řízení ke splnění podmínek pro takovýto postup, protože ani žalobce nebyl na žádném takovém či obdobném právu zkrácen.
45. K námitce žalobce, že napadeným rozhodnutím dal žalovaný najevo, že vedení standardního přezkumného řízení by žalobci nic nepřineslo, protože jeho vina spáchaným přestupkem je zjevná, čímž měl žalovaný porušit princip presumpce neviny vyjádřený v ust. § 69 odst. 2 přestupkového zákona, uvádí zdejší soud, že žalovaný ani správní orgán prvního stupně nic takového ve svých rozhodnutích neuvedly ani z nich nic takového nevyplývá. Správní orgány toliko poukázaly na rozpor mezi popisem přestupkového jednání pachatele, jež bylo žalobci kladeno za vinu, a jeho právní kvalifikací v příkazu Městského úřadu Říčany. Žalovaný tak kupř. v napadeném rozhodnutí hovoří o správnosti popisu přestupku v příkazu a nikoli o správnosti závěru o vině žalobce. K závěru o vině žalobce se naopak žalovaný ani správní orgán prvního stupně nikterak nevyjádřily, protože i tuto námitku žalobce shledal soud nedůvodnou.
46. K námitce žalobce, že již jednou akceptoval sankci (pokutu zaplatil a zákaz činnosti vykonal), která mu byla uložena nyní zrušeným příkazem, protože je nyní vystaven situaci, kdy mu hrozí opětovný postih za totéž jednání, je třeba předně konstatovat, že byť se jedná o situaci pro žalobce jistě nepřijemnou, nejde o hrozbu opětovného postihu, protože zrušením příkazu Městského úřadu Říčany byl zrušen i postih žalobce, takže i v případě uznání viny žalobce v dalším řízení by šlo stále o jeden jediný postih. Pokud by pak případně tento postih měl být přísnější původní zrušený, pak je povinností správních

orgánů vypořádat se s již zaplacenou pokutou i s vykonaným zákazem činnosti v souladu s právními předpisy.

VI. Závěr a náklady řízení

47. Zdejší soud tak ze všech výše uvedených důvodů dospěl k závěru o nedůvodnosti žalobních námitek v podobě, v jaké byly žalobcem uplatněny, a žalobu proto zamítl podle ustanovení § 78 odst. 7 s.ř.s. jako nedůvodnou.
48. O náhradě nákladů řízení jeho účastníků zdejší soud rozhodl podle ustanovení § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobce ve věci neměl úspěch, proto mu náhrada nákladů řízení nenáleží, a žalovanému žádné náklady řízení nad rámec úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty. Příkladně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s., a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Praze, dne 12. října 2022

JUDr. Tomáš Švec, Ph.D. v. r.

samosoudce